

at mene, at en saadan Virksomhed skulde have kunnet gennemføres gennem disse Aar, uden at der kan paavises et eller andet Misbrug. Men disse berettiger ingenlunde til i den Grad at lægge Arbejdsløshedskasseinstitutionen for Had, som det er sket ved Udtalelser her, og som det er sket ved Udtalelser paa politiske Møder, og som det for nylig er gjort af en Arbejdsgiver paa Industrimødet. Naar vi endelig skal tale om Misbrug, er de arbejdsløse jo ikke helt alene om at øve Misbrug. Det sker ogsaa i andre Forhold. I adskillige Sager, jeg har haft forelagt i dette Aars Tid, har jeg faaet Oplysninger, der viser, at det ikke blot er de egentlige Arbejdere, der søger at berige sig paa Arbejdsløshedskassernes Bekostning. Der har ogsaa foreligget andre Tilfælde, saaledes har et meget betydeligt Antal af selvstændige Fiskere søgt Adgang til Arbejdsløshedskasserne og faaet Adgang til dem, fordi de paa et vist Tidspunkt manglede Petroleum eller af andre Grunde ikke havde Mulighed for at drive deres Erhverv. Det er maaske en Fejl, at de er kommet ind i Arbejdsløshedskasserne, det er muligt, men de har i hvert Fald selv været med om den Fejl. Ved Undersøgelser, der er foretagne i adskillige af den Art Sager, har det vist sig, at mange af disse Fiskere aldrig havde arbejdet som Arbejdsmænd — det var i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, de havde indmeldt sig — og heller ikke havde tænkt paa at gøre det; de vilde blot have Understøttelse, og til Trods for, at der senere blev Mulighed for at drive Fiskeri, ønskede adskillige af dem desuagtet at forblive i Arbejdsløshedskassen. Der var iblandt dem flere, der var endog ret formuende Folk; alligevel søgte de denne Arbejdsløshedsunderstøttelse og lod sig udbetale i visse Tilfælde klækkelige Beløb af Arbejdsløshedskassen. Der har ogsaa i enkelte Tilfælde været mindre Landbrugere med ganske betydeligt Jordareal og ganske betydelig Formue, som har smuglet sig ind i Arbejdsløshedskassen. De havde hidtil passet deres Jordbrug selv, maaske med Konens Hjælp, gik ikke paa Arbejde noget fremmed Sted og søgte heller ikke Arbejde hos fremmede, men desuagtet hævdede de Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg har et Tilfælde i Erindring. Det var en Landmand, som hævdede 415 Kr. i Arbejdsløshedskassen uden at føle sig moralsk betyngtet i den Anledning. Saadanne Medlemmer er selvfølgelig, naar disse Oplysninger er kommet til at foreligge, blevet udelukket af

Arbejdsløshedskassen, thi de har jo ikke deres Plads der, det er ganske utilstedeligt, at de er der. Der findes vedrørende Landbrugere, og for øvrigt ogsaa andre, faste Regler, efter hvilke Medlemsretten bestemmes.

Jeg nævner dette, fordi det viser, at man ikke kan værges sig mod Misbrug. Misgreb kan øves baade af den ene og den anden. Jeg husker et andet Tilfælde fra min Virksomhed i Ministeriet — det er ogsaa en Sag, der vedrører Arbejdsløshed —, som viser, hvorledes der kan øves Misbrug, hvor man ikke havde Grund til at tro det. Der udbetaltes jo gennem Arbejdsanvisningen til Folk, der var villige til at rejse bort fra deres Hjem for at tage Arbejde paa fjerne Steder, naar de havde Familie andetsteds at forsørge, en Opholdsgodtgørelse; i en Sag, jeg nylig har haft til Paakendelse, viste det sig, at en Entreprenør modtog disse Sendinger af Penge til den paagældende, men han betalte dem ikke ud til ham, han stak dem i sin egen Lomme. Entreprenøren havde paa den Maade tilvendt sig op imod 200 Kr., som var bestemte til en arbejdsløs Familieforsørger, der skulde have Opholdsgodtgørelse. Arbejderen fik aldrig en Skilling af de Penge, Entreprenøren brugte dem selv. Vil man nu sige, at saa er alle Entreprenører nogle daarlige Individuer? Nej, det vil man ikke sige, lige saa lidt som man vil sige, at alle Landmænd og Fiskere er nogle slette Personer, fordi nogle af dem har søgt at smugle sig nogen Understøttelse til. Men saa bør man heller ikke i den Grad undergrave Tilliden til Arbejdsløshedskasseinstitutionen, som man i den offentlige Diskussion har gjort paa Basis af nogle ganske uberettigede Angreb. Thi de Sigtelser, der er kommet frem, har, som jeg har søgt at godtgøre været i høj Grad overdrevne.

I et Referat af Indlederens Tale, paa Arbejdsgivernes Møde forleden Dag hedder det saaledes under Overskriften „Misbrug fra Medlemmernes Side“: „Snart holder Kuskenes Vogne i Havnen, forspændte og lastede; medens Vognstyrene er til Kontrol, snart meldes der om, at Vognene ligefrem holder i Række foran Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, medens Kuskene aflægger et Besøg i Arbejdsløshedskassen“. Naar man nu hører dette udtale af en Mand, der burde vide Besked, og som var i Stand til at undersøge, hvorvidt de paagældende Rækker af Vogne betød, at saa og saa mange Kuske snød sig en Understøttelse til, maa Publikum faa